

staar det modsatte“. „Social-Demokratens“ Redaktion paastaar altsaa det modsatte, det vil sige, den erklærer det urigtigt og løgnagtigt, men det vil det ærede Medlem nu løbe fra, det skal imidlertid ikke lykkes ham.

Det ærede Medlem kom i sit Svar til mig ind paa en stor Forherligelse af hele den radikal-socialistiske Politik, hvor from, god og ædel den var, og hvor nedrig, lumsk og brutal vor Politik har været, men det ærede Medlem fremkom ikke med een eneste Paavisning af, hvori det laa — han kunde tilføje, som der undertiden bliver sagt: Naar jeg selv skal sige det, er det saadan.

Borgbjerg: Udenrigsminister Colds Svar paa Spørgsmaalet var selvfølgelig ufyldstgørende, fordi det ikke var et absolut Nej, eller et absolut Ja, han maatte føje noget til, og det maatte han gøre efter at have overvejet Sagen i halvandet Døgn og undersøgt Landmandsbankens Bøger meget nøje for at finde, om den for ham afgørende Dato laa tidligere eller senere. Havde han sagt absolut nej, kunde han kun have gjort det med Sandhed under Dækning af det Sofisteri, at den sidste Halvdel af Marts ikke hører til Sommeren 1916, og det ansaa han for voveligt; han havde faktisk solgt i en Tid, der laa ret nær forud for 11. Juli, og dermed blev 11. Juli-Interviewet stillet i en splinterny Belysning, i en ganske anden Belysning, end om han havde fremsat denne Erklæring om Aktiernes virkelige Værdi som den fuldkomne uhildede, over al Spekulation ophøjede Personlighed; saa havde det været et betydningsfuldt Interview og en betydningsfuld Erklæring, men naar denne Erklæring fremkom fra en Mand, som hele Børsen vidste var en gammel Storspekulant sammen med Glückstadt, og som den 16. Marts havde realiseret D. F. D. S. Aktier til 270, var denne Erklæring af 11. Juli om, at Aktierne kun var 205 værd, betydningsløs og virkningsløs og fik fra Børsen det Svar, som Børsen mente at kunne give den, nemlig en Skoggerlatter, en Haanlatter. Ærede Medlem, Hr. Knud Kristensen, det er det, der foreligger, og ikke nogen Subtilitet. Teoretisering om, at Sagen kunde være rejst paa en anden Maade, at der er sagt et Ord for meget eller et Ord for lidt, det er kun Omsvøb for at komme bort fra det, det gælder om. Det ærede Medlem kan ikke og tør ikke paa Vælgermøder diskutere denne Sag, som Deres Presse er gaaet af Vejen for, den Kendsgerning, at Cold, der er opreklameret som den rene,

var Glückstadts Medspekulant i store Spekulationer i D. F. D. S., og at der staar et Mysterium og Dunkelhed over det hele, om 11. Juli-Interviewet, en Dunkelhed, som ikke maa spredes, som Justitsministeren sørger for ikke bliver spredt, som Justitsministeren forbyder bliver spredt, og at Cold finder sig i hele dette Mysterium i Stedet for selv at staa frem paa denne Talerstol og give os Klarhed. Derfor er det givet, at han maa gaa, og det vil rimeligvis ikke vare længe, førend han gaar, og der vil rimeligvis gaa flere med ham.

Knud Kristensen: Jeg tror, hele Forsamlingen i dette høje Ting vil have en klar Følelse af, hvem det er, der taler om noget andet, om det er mig eller det ærede Medlem Hr. Borgbjerg. Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg taler vidt og bredt om, hvad der vil ske, om man vil tro Colds Erklæring; det er ikke det, det kommer an paa, det, det kommer an paa, er, om Cold har givet et klart Svar, og naar han siger: Nej, absolut nej, kan det ærede Medlem saa tænke sig et klarere Svar? Hvis jeg spørger det ærede Medlem, om han havde været i Helsingør i Gaar, og han sagde nej, absolut nej: jeg har hverken været i Helsingør eller Hillerød, vil det ærede Medlem saa give mig Ret i, at jeg kunde paastaa, at han ikke havde svaret klart, om han havde været i Helsingør? Det forekommer mig, at det kun er Udflugter, det ærede Medlem kommer med. Derfor har det ærede Medlem fremsat den Beskyldning. Han har akkurat baaret sig ad, som jeg har spurgt, og det fordømmer han, naar det er en Venstremand, men gælder det det ærede Medlem, saa er det i sin fulde Orden. Derfor viser det sig ogsaa, at den Bebrejdelse, han retter mod Venstre, kan direkte rettes mod ham selv, han maaler Venstre med en anden Alen end den, han selv vil maales med.

Hauge: Jeg nødes endnu et Øjeblik til at beskæftige mig med det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen. Han gentog nemlig sine Beskyldninger overfor mig og paastod, at jeg udtrykkelig havde sagt, at Regeringen og Venstre var Skyld i Landmandsbankens Sammenbrud. Nu er det saa heldigt, at man kan gaa til Kilden for denne Beskyldning og klart fremdrage den, og det fremgaar deraf, at det, det ærede Medlem har sagt, er i direkte Strid med Sandheden. Han anførte som Bevis for Rigtigheden af sin Paastand følgende, som